

ПЕРЕКАЛЛЯ

В давнину заселяли нашу місцевість древляни. В час феодалізму з'явився феодал-дворянин, який взяв під владу існуюче населення. З того часу й проводилось заселення даного пункту.

З початку створення населеного пункту переселень не відбувалось. Поновлення населення збільшувалось шляхом закупівлі сімей феодалом. Наприклад – переселенці з сімей Литви дістали назву Літвінчуки. Основну частину населення становили кріпаки, які займалися землеробством. Під час татарського походу, шлях якого лежав через нашу місцевість, в сутичці було вбито татарського воїна. І ця місцевість закріпила за собою назву Татарське. Повстання відбувалися, але точних відомостей про це немає. Утворювалися хутори Ведмеже, Борсуки.

Назва села Перекалля виникла ще в XVI ст. Раніше у селі були великі ліси. В час війн Росії з Польщею та Туреччиною в XVI-XVII ст. в районі розташування села проходили бої між ворожими військами. За переказами старожилів села один із загонів загубив свій прапор – символ єдності і честі загону. Прапор цей був із перкалю, тому місце зігублення прапору глумливо названо Перекаллям. Потім ця назва закріпилась і за селом.

У XVII-XVIII ст. відбувалися численні війни. Наша Західна Україна відходила під землі Польщі. Тому навчання велося польською мовою. В **1934 р.** працювало дві приватні українські школи. Навчання велося українською мовою. Під час війни школи було спалено. Польська влада наділяла землею селян з поселенням на ній.

З **1905-1907 рр.** відбувались селянські бунти, які наносили чимало шкоди поміщику.

17 вересня 1939 р. Західна Україна була приєднана до Східної її частини. В селі запанувала Радянська влада.

На території села було створено сільську раду, її керівниками було взято на облік все майно, був створений радгосп.

В 1941 р. радгосп було перетворено в колгосп, якому присвоєно ім'я С.М. Будьонного.

Почалася Велика Вітчизняна війна. Населення села допомагало фронту, забезпечувало хлібом і м'сом партизанів, допомагало Червоній Армії. Організовувались партизанські загони, молодь йшла в загони Ковпака, Бегми, в Чернігівський полк.

В 1942 р. село було спалене, господарство зруйноване. У **1944 р.** Перекалля було звільнене від окупації. Після війни люди ждали нового щасливого життя. Але довга виснажлива війна дала про себе знати. Так як

все господарство під час війни було зруйноване, то потрібно було все відбудувати по-новому. Насіння, реманент і худобу, згідно наказу люди повинні були віддавати у колгосп. Прийшов на наші землі голод. Люди їли кропиву, лебеду, коріння, що було придатним для харчування. Десять років загоювалися рани Великої Вітчизняної війни.

У **1955 р.** колгосп ім. Будьонного приєднали до колгоспу с. Борове. Після **1955 р.** добробут нашого народу почав зростати. Колгосп отримав назву в честь відомого селекціонера Мічуріна.

З'явилися нові професії: агронома, зоотехніка, кіномеханіка, комбайнера. У колгоспі налічувалося 560 га орних земель, 1284 га пасовищ і сіножатей, 1083 га лісів. Непридатної землі – 216 га. Вирощували жито, пшеницю, ячмінь, овес, просо, помідори, огірки, моркву.

Основним видом продуктивної худоби вважалася крупна рогата, свині та кури.

1963 р. була побудована сільська рада, в **1977 р.** відкрився клуб.

Колгосп ім. Мічуріна було перейменовано **12.04.1992** року в КСП “Мічуріна”, **17.12.1999** року назву його змінено на СВК “Мічуріна”.

Село Перекалля // З історії сіл Зарічненщини. –
Зарічне, 2004, - с. 35-36.